

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Espanya, 4'50 pessetes l'any; Estranger, 5 pessetes.

Els refredats, Dolors de Cap amb febre,
cruiximents d'ossos, esgarrifances de fret,
 tant freqüents amb els canvis repentins de temperatura, son símptomes
 de la Grippe i Pulmonia.

Vosté deu preservar-se'n prenent el famós

Elixir del Dr. ARMSTRONG contra la Grippe

Aquest específic va evità a Londres una hecatombe
 quan l'Epidèmia Mundial de Grippe, any 1918, se va
 propagà a aquella Capital.

No deixi Vosté de Consultar al seu Metge.

Se ven en les següents farmàcies:

Dr. RUSCALLEDA - Major, 33	Sant Feliu de Guixols
J. CRUAÑAS - Rambla Vidal, 42	Sant Feliu de Guixols
PELAI PAGÉS - Major, 39	Palamós
CARLES LLACH - Arrabal Inferior, 11	Palafrugell
JOSEP LLACH - Carrer Serra i Sans, 12	La Bisbal

Aliments pera Regimen Dietètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suïça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERCENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÉS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)
Carrer de Fernando VII, 14. **BARCELONA**

H. IBÉRICA DEL PADRE
HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**
Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2. **BARCELONA**

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum
elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avisava als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les esta-
cions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si
es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els dei-
xa davant el carrer Conde del Asalto.

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÁ

PONT MAJOR - GIRONA

ANIS

“Del Amor,,

D'exquisit aroma, agrada-
ble paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,,

Molt recomanat per varies emi-
nències mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estómac.

ROM
«PEPITA»

VERMOUT
«ESPAÑOL»

CONYAC
«PEPITA»

Moderna Escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERENCIES DE TEORIA I HISTORIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Spano American Manufacturers Agencies Co.

6.ª AJUNTAMENT N.º 130 - APARTAT N.º 1558

MEJIC, D. E.

Dipòsit de taps per a fàbriques de licors, farmàcies i perfumeries. Taps "Corona". Suro en planxes. Aglomerats, etc. Càpsules d'estany, etiquetes i tots els articles per a embotelladors. ∞ ∞ ∞ Acceptem Comissions i representacions

Gerent: BAUDILI MAURI

PAPELERIA Y ARTÍCULOS DE ESCRITORIO EN GENERAL

MÁQUINAS DE ESCRIBIR Y ACCESORIOS - PAPELES CARBÓN Y TINTAS VARIAS

FECHADORES, NUMERADORES, SELLOS DE GOMA Y METAL

ESPECIALIDAD EN CLASIFICADORES, ARCHIVADORES Y CARPETAS DE TODOS LOS SISTEMAS

LIBROS IMPRESOS Y RAYADOS, ENCUADERNACIONES

IMPRESOS COMERCIALES EN LITOGRAFIA, IMPRENTA Y RELIEVE

TINTAS PARA ESCRIBIR EIJAS Y DE COPIAR, EN POLVO Y EN PASTILLAS PARA MARCAR CAJAS

ACEITE PARA MÁQUINAS COSER Y ESCRIBIR. AGUJAS RECTILÍNEAS PARA MÁQUINAS COSER Y GRAMOPHONE

PAPELES EMBALAJE

F.^{ca} Costart Palenzuela de Lloréns

VENTAS AL POR MAYOR Y AL DETALL

CERVANTES, 26.
TELÉFONO, 68
APARTADO, 9

PALAMOS

ALFOMBRES

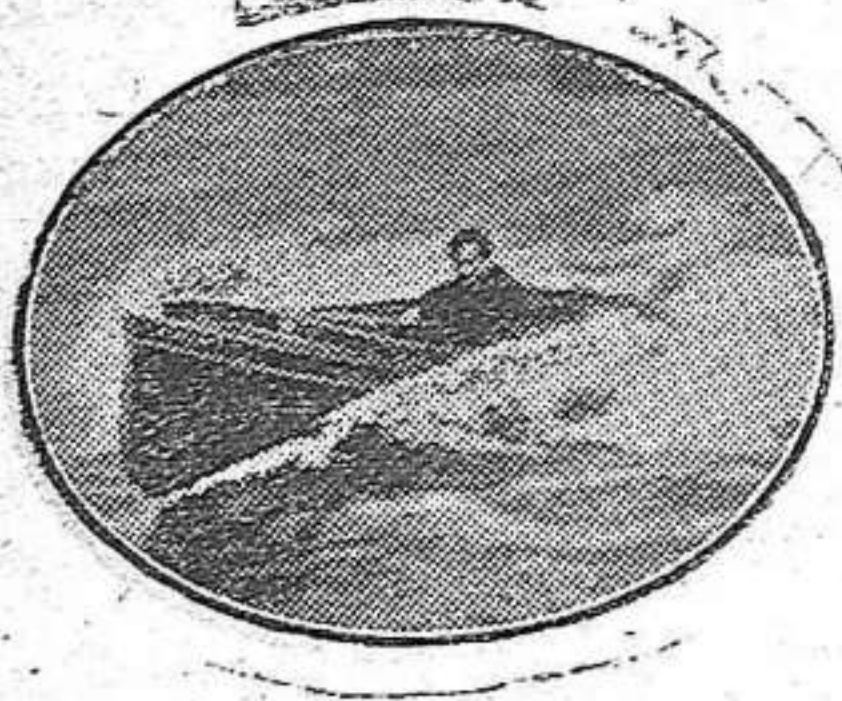
TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** : : : Call 21 : : :
TELEFON 190 A St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PRUSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS
A MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Grans tallers de Fotogravat

**REQUESENS,
OLIVER I HENRICH**

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i .C^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telefon Urbà n.º 242

Telefon Interurbà per 'a conf. n.º 6

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables ▣ Èsplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

TELEFON; 1692

Cases a Port-Bou, Cer-

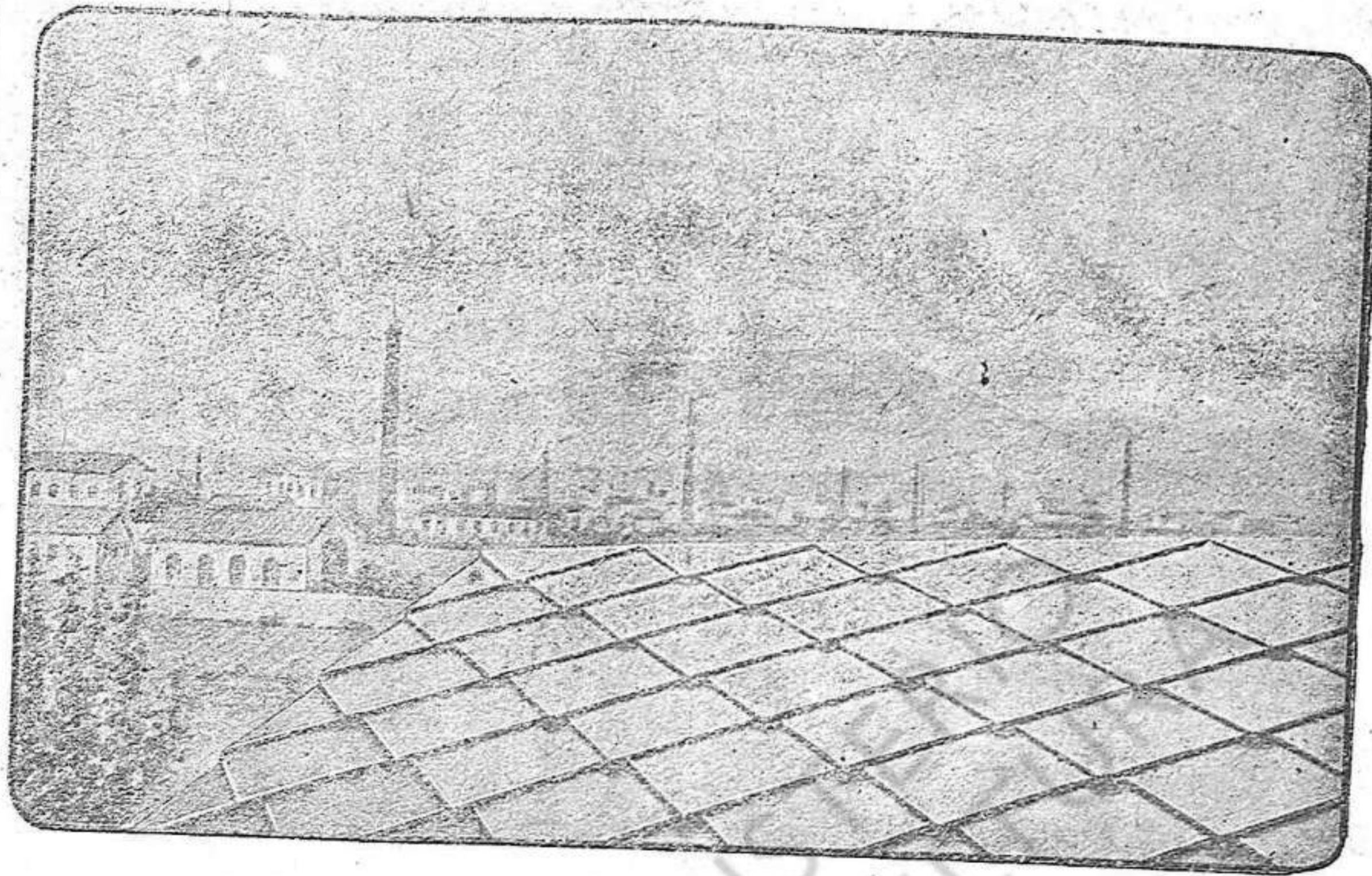
- Barcelona -

: bere, Irún i Hendaya :

“ **ROCALLA** ,”

Plaques de Ciment i amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

La coverta més econòmica

La coverta més sòlida i duradera

Model de coverta

DEMANAR PREUS i DETALL, a **JOSEP ESTEVA**, PORTA DEL ANGEL, 1 i 3, PRAL. - BARCELONA

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les **EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS**

Gran licor **ESTOMACAL BONNET**

Anís refinat **EL TROMPO**

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Bascules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

Jocs Florals

Amb la celebració dels Jocs Florals de Barcelona en plena primavera comença la tongada de lluites poètiques. En la principal hi ha hagut enguany una novetat sense precedents: l'homenatge al Mestre en Gai Saber, Mossèn Jaume Collell per complir el cinquantenari de son mestratge. Comprenem la fonda emoció amb que devia parlar l'il·lustre canonge en tal solemnitat. Cinquanta anys! La gran figura ha pogut veure la transcendència de la virtut de la poesia. Ell ha dit que la poesia no morirà mai a Catalunya, i això és ver, perquè l'espiritualitat catalana és inexhaurible. Mig segle de cants lírics que en naturals transformacions han arribat a plenitud, i amb tot,—i això és lo aconsolador,—la poesia actual catalana té frescor de juvenesa i exhuberàncies per poder-ne esperar novetats brillants. A l'homenatge a l'il·lustre autor de la poesia «L'any vuit» i «Sagramental» ens adherim amb tota efusió i afecte.

Al costat d'aqueixes alenades amples en el camp literari, hi han les petites que enerven, les misèries que entristeixen. Petitesa és la persistència en fer en certs cartells la dualitat de normes ortogràfiques; el sol anunci de conformació fa presumir parcialitat.

Misèries són les cobejances que suscita un premi en metàl·lic per l'obtenció del qual es cotitzen les favors d'amistat. El diner, el ressort més poderós de la humanitat, fa claudicar molts de poetes.

Però tant aquesta misèria com aquella petitesa han d'ésser coses remeïades a Catalunya pels qui la serveixen, amb cor de fer-ne una joia. I de nobles servidors escrupolosos, no en fallen ara com ara.

Paral·lela a la vida de concursos literaris es mou la de concursos musicals. I en aquestos hi ha una forma que hauria d'ésser generalment admesa en les lluites poètiques: s'hauria d'abolir el costum de la plica; l'oportuna presentació dels primers compassos basta per a constatar la paternitat; la presentació dels primers versos bastaria senzillament perquè la propietat fos acusada. No és nou el cas de que jurats poc escrupolosos han eliminat el treball de selecció, obrint pliques i acceptant els noms més estimats.

Sigui la poesia un reflexe de la nostra espiritualitat i els que la veneren i la conreen que rebutgin les impureses enfosquidores de l'auriola de les festes literàries, les quals malgrat d'haver estat ridiculitzades, constituïxen un fons sagrat de patriotisme.

Himne per abans de dormir

Traduit de Prudenci per MIQUEL COSTA LI. PVRE.

Siau present, o Pare
que aquí ningú ha vist mai,
i vos, Verb unigènit,
i vos, Esperit Sant!

O Font, origen únic
d'aqueixa Trinitat,
o Déu de Déu veríssim,
o Déu d'ambdós donat!...

Finí el treball del dia,
ve l'hora del descans:
ja blana son afluixa
els membres fatigats.

La ment tempestejada,
ferida amb greus afanys,
ja de tot cor vol beure
la copa oblivial.

Per tot el cos circula
narcòtic, i ja cap
sentit de dolor aspre
no deixa perdurar.

Tal llei Déu ha volguda
pels membres terrenals:
que els patiments temperi
repòs medicinal.

Mes quan per tota fibra
flueix calma suau,

i amb tal regor de baume
el pit jeu sossegat;

llibert pels aires vola
fantàstic seny errant,
i amb variats aspectes
veu ço que ocult està.

Puix sense cures l'ànim,
qui el cel té origen alt
i té sa font en l'èter,
dormir inert no sap.

Imatges multiformes
en sí mateix se fa,
i discorrent per elles
frueix amb actes vans.

Però també hi ha somnis
qui fan horror i esglai:
n'hi ha que en llum divina
va fets futurs mostrant.

Sovint mentida imatge
les veres estafà
i estreny en negres llaços
els cors retuts d'espant.

A l'home que no taquen
sovint els vils pecats,
li ensenya ocultes coses
la llum celestial.

Però el qui, brut de vicis,
el cor té profanat,
imatges veu horrenes
per molta por covard.

Així, pres i en cadenes,
el Patriarca cast
als dos catius ministres
llurs somnis explicà.

I un d'ells a omplir la copa
del rei tornà al palau;
mes a la força l'altre
dels corbs fou devorat.

Al rei mateix un somni
Josep va declarar,
fent que els graners s'omplissen
per prevenir la fam.

Llavors ell, dins Egipte
per príncep proclamat,
va compartir-ne el ceptre,
va seure en cort reial.

O quins pregons misteris
el 2 Crist fa contemplar
als justs en mig de somnis!..
O quant secrets i clars!

Aquell Evangelista,
deixeble benamat,
veu descoberts de boires
els segles llunyedans.

L'Àngel de Déu contempla,
empurpurit de sang,
qui sol desclou el llibre
dels set segells tancat.

El veu potent qui empunya
l'espasa a doble tall,
que arreu dobles ferides
fa témer fulgurant...

Aquest és l'únic jutge
del doble viure humà:
la mort primera i l'altra
és l'arma de dos talls...

Mes Ell mateix benigne
contrasta l'ira gran,
i pocs dolents comporta
que es perdin condemnats.

A ell otorga el Pare
perenne tribunal,
i un nom sobre tot altre
en glòria li ha donat.

Ell, matador fortíssim
de l'Anticrist infaust,
d'aqueix horrible monstre
un bell trofeu n'haurà.

Eix monstre, insaciable
els pobles devorant,
és la feral Charibdis
que execra el dolç Joan.

Tal bèstia usurpadora
del nom terrible i sant,

per Crist, ver Déu, vençuda
al fons d'infern caurà.

Això en sopor extàtic
l'Apòstol benamat
amb l'esperit va veure,
per tot el cel volant.

No mereixem nosaltres
tals visions, cegas
sovint d'error, corpresos
de coses terrenals.

Es prou que en dolça calma
donem al cos descans:
és prou si res sinistre
no ens causa el somni và.

Sirvent de Déu, recorda
que d'aigua baptismal
el rou sagrat reberes
i el crisme et consagrà.

Quan per la son qui et crida
te posis al llit cast,
el front i el cor segella
de creu amb la senyal.

La creu tot crim expulsa,
fuig d'ella Satanàs;
ja no fluctua l'ànim
si duu tal signe sant.

Alluny, alluny, fantasmes
de somnis aberrants:
alluny, il-lusor màgic
d'astúcia pertinaç!

O tu, serp tortuosa,
qui amb mil ocults paranys
i amb traces vincladisses
pertorbes cors en pau;

Ves-te'n: el Crist ens guarda,
Crist és aquí: fuig ja!
Son signe, que coneixes,
ta vil caterva abat...

Per més que el cos, rendint-se,
s'ajegui en breu descans,
fins entre el mateix somni,
en Crist volem pensar!

La llegenda del castell

L'automòbil corria per la blanca carretera deixant enrera núvols de pols. Els que hi anàvem rèiem alegrement d'algun acudit dels amics; érem sis, tots joves. Havíem sortit de la ciutat per anar a una excursió aprofitant un tebi jorn de primavera.

Estava el dia formosíssim: el cel, d'un blau intens, estava solcat majestuosament per alguns núvols, blancs com escuma que, empesos poc a poc pel vent, prenien formes fantàstiques. A ambdós costats de la carretera verdejaven camps de blat salpicats de vermelles roselles (que es balancejaven a l'harmonios compàs de la brisa del capvespre). Entre el verd dels prats i de les valls, destacaven-se les cases d'algun poblet, posades a l'entorn de l'església com un ramat d'ovelles sota l'ampar del vell pastor.

Feia poc que tots callàvem. Interrompent el silenci, un dels amics me preguntà:

—I qui ens acompanyarà quan arribarem al poble?

—Per això no tinguis por—li responguí;— allà hi tinc un amic, a qui vaig escriure farà uns quatre jorns comunicant-li la nostra arribada; és un antic company d'estudis, gran coneixedor del país puix n'és fill.

Tornàrem a callar; la melangia i l'ensopiment ens invadia com sol passar després d'unes hores de viatge. De prompte, al final d'una corba de la carretera, exclamàrem tots a l'una: El mar!, el mar!

Oh! I quin bell espectacle fruien nostres ulls! La mar, si, però la mar contemplada a una altura considerable i en tota sa esplendidesa. Algunes barques, amb llurs veles desplegadas, la creuaven per totes direccions, —petits punts— que es perdien en la immensitat. Semblaven un estol de coloms que voltaven en l'atzur del firmament; els pins arribaven fins arran l'aigua, arrapats amb llurs arrels a les roques contra les quals les onades se desfeien en escuma. Un aire enbalsamat de resina i iode respiraren nostres pulmons fins a ubriagar-nos. I tot això era més bell, contemplat en aquella hora del capvespre en que la terra va adormint-se a la non non que la mar li canta, embolcallat tot amb les ombres de la nit.

Al cap d'un quart d'hora vegèrem el poble, fi del nostre viatge. Aquest, com quasi tots els de la costa de llevant, estava arran d'aigua, com una blanca gavina dormida sobre la fina sorra de la platja.

Arribàrem, per últim, al final del viatge. En baixar davant l'únic hostel del poble, el primer que vegí fou mon amic que ja ens esperava. Ens abraçà-

rem com a germans. Des de que acabàrem la carrera de medicina, no l'havia vist més. Jo, sommiant glòria i fortuna me quedí a la ciutat i ell se retirà en aquell poblet, on vivia sens cap aspiració amb sa esposa i un ros infantó que Déu els envià per alegria de la llar.

L'endemà, amb sa puntualitat matemàtica vingué en Joan, mon amic, a buscar-nos per anar a visitar els encontorns de la població. Emprenguérem la caminada i en ésser a les afores, preguntí a En Joan on ens portava.

—Anem, respongué, a una muntanya, lloc admirable per sa perspectiva. D'allà s'obira tot el pla que atravessàrem en venir i a més contemplarem el mar a una altura de 100 metres, i, per últim, podreu admirar un castell arruïnat, notable per sa antigüetat i per la llegenda que en conten les velles del poble. I allà ens adreçàrem tots, alegres com un vol d'aucells.

Confesso que el nostre guia trià un lloc admirable per la nostra primera excursió. Crec que ja mai oblidaré el que d'aquelles altures s'obirava; tots estàvem embadalits i una exclamació sortia, a cada moment, de nostres llavis. No es veia res més que terra i mar, però amb tanta de magnificència, amb tanta grandiositat, que hom coneixia ésser un no res perdut en la immensitat del món. El Mediterrani, el *Mare Nostrum* dels romans, estava a nostres peus, formós, diàfan, immens; estava lleugerament ondulat per un imperceptible vent de migdia i il·luminat per un sol brillant de primavera. Al lluny blanquejaven algunes veles; eren els homes de la mar, que treien les riqueses que ella pròdiga els donava.

Junt a nosaltres teniem un mut testimoni de l'Edad Mitja; un castell feudal mig arruïnat que havia vist passar moltes generacions. Si aquelles parets poguessin parlar, quantes llòbregues escenes sabriem que ara queden amagades a la Història, en el misteri dels segles! Aquelles enrunades muralles, quants combats havien resistit entre els nobles enemics, i aquelles cambres que tenen ara el cel per teulat i els llagardaixos i saragantanes per moradors, quantes generacions han hostatjat.

Quan el sol hagué traspasat les muntanyes de ponent, emprenguérem el retorn. Tots comentàvem el que havíem vist i admirat. Recordant-me jo del que ens havia dit en Joan, li diguí:

—No digueres també que aquest castell que acabem de veure té també sa llegenda?

—Si, ens respongué.

—Conta'ns-la, replicàrem tots a cor.

No sens fer-se pregar, s'hi avingué i posant-nos a son costat, amb veu calmosa començà:

JOSEP AYESTA i BOIX.

(Continuarà)

La casa vella

Poesia premiada amb la Flor Natural en
els Jocs Florals d'enguany a Barcelona

*Hostes que vindran
de casa et treuran*

Com eres bonica enllà en ma infantesa
la vella masia, la casa pagesa,
quan jo t'hi sabia defora poblat
enllà de la plana, lluny de la ciutat!
Sembla encara et vegi al peu del fondal
rústega i morena, el xiprè al portal
i la fumerola de la xemeneia,
que la tramuntana sempre l'escabeia,
cabellera blanca de l'àvia padrina
que dalt la teulada posa caputxina,
caputxeta verda d'aura i crespínells
fins a ran del porxe guarnit de clavells.
Té les arracades fora els finestrons,
rastrells de panotxes i de tomacons,
i al volt de sa falda tota ramejada
quin esplet de vinyes i d'horta gemada!
Cirers i pomeres per damunt les tanques
feixugues de fruita repengen llurs branques,
Giponet florit,
de massa cenyit
se li ha descordat;
treu enfora el pit
— un paller daurat —
un paller que és or entre mig de roses
i blancors de lliris i de brumeroses.
L'avi magraner, com s'hi enrialla!
Per veure'l millor salta la muralla,
i el badabadoc tot s'emmeravella
d'aquell girasol qui fa la rodella
prop la clavellina al brançal del pou.
Al voltant de l'era mouen enrenou
lloques mainaderes, polles ponedores,
i ei gall llavorer tot cantant les hores
rumbeja sa cresta roja com un flam;

les oques blanquegen dintre el verd d'un camp;
 els coloms revolen entorn la teulada
 que hi canta el puput amb la cresta alçada;
 els pardals espolsen l'or de les garberes
 que els novells xeriquen dins les pardaleres;
 dansen les falzies amb els roquerols
 i la cabra motxa dringa els picarols
 que li fa denteta l'auria ginestera,
 toia de claror baix la torrentera,
 prop la font que brolla sota una cobricel
 de flor de ridorta i de xuclamel,
 I minva la tarda, que el sol ja se'n va...
 Jo fos dalt la serra l'hauria amb la mà
 i també aquell núvol que s'ha tornat rosa
 de llum que es desmaia al cant d'una alosa.
 Brunzen grills cadells dintre les userdes
 i els camins s'enjoien de llumetes verdes,
 i aquella atzavara
 que apar un cirial,
 té una estrella clara
 a cada brocal,
 i la casa vella s'adorm al fondal
 amb una creu xica damunt el portal...

* * *

O casa pagesa
 que em dus l'enyorança de la juvenesa,
 qui et veu i t'ha vista,
 tan alegre que eres en ta soledat,
 i ara muda i trista
 talment presonera d'un modern veïnat
 que t'ha pres les terres per fer-ne ciutat!
 «Hostes que vindran
 de casa et treuran»...

Perxò clous finestres i tanques les portes,
 que tu no ho pots veure com els forasters
 van colgant ta vida sota els nous carrers;
 brigades feineres que arrasen tes hortes
 i arrabassen vinyes, regiren sembrades
 i aterren els boscos de tes esplanades...
 Adeussiau, alzines i aquells pins tan alts!
 com cruixen ses branques davall les destrals!
 Plora, camperola; que tot ho has perdut,

fins la poesia,
 el que més valia,
 rosa de perfum dins la solitud.
 Som en primavera, res s'hi veu florí
 sinó les bardisses vora del camí.
 Rossinyol que arriba, rossinyol se'n va,
 que ara, la pobreta, fa dol de mirâ.
 L'era abandonada, el torrent eixut,
 la figuera morta i el parral caigut.
 Olles pardaleres dessorre el portal
 semblen les ventoses al pit d'un malalt
 que li fes la vetlla el xiprer gegant
 cogulla calada com un congregant,
 i aquella lluerneta que s'encén de nit
 apar la xinxeta al capçal d'un lit,
 Devora la porta s'ou un grill que canta.
 millor hi cantaria, no fos que s'espanta
 del llumet que crema dins la cambra gran...
 Ai! aquell llumet més trist cada dia...
 ai! aquell llumet que s'hi va apagant,
 que s'hi va morint en lenta agonia...
 L'avi està malalt, malalt que se'n và...

Quan ell morirà
 adeu, casa vella!
 Ferida de mort
 no quedarà d'ella
 ni ombra de record.

RAMON GARRIGA Prve.

Glossa

Finia el jorn...
 En la tarda aquella la natura era plena de belleses; el cel d'una varietat
 de colorits. En mirar-lo, hom aixecava el pensament al Déu creador; la dolça
 cançó de la mar, es confonia amb la monòtona remor dels pins...
 Abstret en la naturalesa, evocava el record de l'estimada.
 En la immensitat plena del silenci, vibrà una cançó que va portar-me el
 perfum de ses besades.

FRANCESC CASAS I FARRÁS.

Senyoreta Enigma

Hem rebut les dugues comèdies d'En Miquel de Palol, nostre col·laborador, *Senyoreta Enigma* i *L'enemic Amor*, obres que li han valgut l'elogi de la premsa barcelonina i els aplaudiments de tots els públics on la Companyia Daví-Vila les ha representades.

Ens complavem en transcriure un fragment de *Senyoreta Enigma*.

ROSINA, MARTA

Rosina

Què li passa al Sr. Obiols? què té que no veu a ningú? M'ha donat una empenta...!

Marta

L'he despedit.

Rosina

Com? tu? i per què...?

Marta

Sí. No he pogut aguantar més les seves impertinències.

Rosina

Però... no era el teu ninot de molles, ideal...?

Marta

Tu també, ironies...? I sí! Si...! però... és que començava a tenir pretensions d'home. Oh, quin fàstic haver nascut dona! Pensar que a tot arreu, talent, sentiments, tota la teva vida exterior, no la consideren més que com un maquillatge per ésser més atractiu, més desitjable...! que, fins els més purs, no saben veure mai en nosaltres a l'amic, al company, sinó a la femella, a la femella sempre; *cosa* de l'home... oh, quin fàstic la vida...!

Rosina

Per què te la prens així...? Jo n'estic molt contenta de la vida..!

Marta

I quina vida has vist tu, criatura...?

Rosina

Oh! Tota, tota la vida ja... Marta soc més feliç, si ho sabessis...!

Marta

Felicitat...! La caixeta de la felicitat oberta per la fàcil paraula d'un home ..no és això?

Rosina

D'un home...? per què ho dius...?

Marta

Perquè abans que tu mateixa, m'he donat compte de la teva felicitat.

Rosina

...Sabies...

Marta

Sabia la paraula! És la mateixa que abans havia passat fregant el meu esperit... i jo me'n vaig riure...!

Rosina

Marta!

Marta

L'Eduard t'ha dit que t'estimava... no és cert? Què sab ell a qui estima..! Eduard és un inquiet. Busca la bellesa en totes les formes; en tots els acords ...corre cap a ella àvid de posseir-la...! La Bellesa no es posseirà mai...! I ell correrà tota la seva vida, oblidant ço que ha aconseguit, desitjant ço desconegut...Ahir es creia estimar-me a mi... avui a tu... demà... qui ho sap...?

Rosina

Però, avui m'estima a mi, Marta. M'ho ha jurat...! Per què no l'he de creure? És tan bo creure...!

Marta

No el vaig pas creure jo...!

Rosina

...I ara et pesa...?

Marta

No. no..! però ara dubto..! Quan una dona ha sentit caure dintre el seu cor la paraula t'estimo, ha deixat d'ésser ella mateixa. Mal li hagi dit l'home més odiós per ella, ella el recordarà amb pietat .. Dubtarà... L'estimarà potser...!

Rosina

Oh, Marta, no vulguis ara encendre el dubte en mi! Jo seria tan ditxosa estimant-lo! Tu, tu mateixa me l'has ensenyat d'estimar...! Recordes..? Llegiem, vora mar, les pàgines més emocionants de les seves obres. Jo me l'imaginava... què sé jo! com un ésser superior; àrbitre del bé i del mal, de la felicitat i de la desventura... i ara...!

Marta

No tinguis temor, no! L'home que t'ha parlat d'amor a tu no és pas l'Eduard aquell. És un ésser distint, tant, que a mi mateixa m'ha semblat com si ara el vegés per primera vegada. Aquell, quan parlava d'amor, la seva paraula sonava lluny... a cosa arbitrària, a mentida..! aquest, jo no sé de quin manera deu parlar-ne d'amor... No me'n parlarà mai!

Rosina

...Si ho fos...?

Marta

Potser el creuria!

Rosina

El creuries? doncs és que l'estimes.

Marta

Sí, sí! i més que tu! Però, ja és tard. De tot el seu passat de glòria, no ha volgut conservar més que l'orgull per a fer-li recordar, que un dia vaig despreciar-lo... Ell ja no me'n parlarà mai més...!

Rosina

Llavors creus...

Marta

Que ha vingut a tu d'esma... a les palpantes... sense que li guiés l'ànima... Per despit!

Rosina

Marta!

Marta

Sí, sí! Perdona'm! per què havia d'escollir-te a tu? Quina petita passió li pots oferir, a aquella ànima de gegant...?

Rosina

Oh, no. Veus com ets tu, Marta, que no el comprens? Serà un il·lús, un inquiet, però jamai pot haver volgut aturmentar-me fent-me caprici d'una ràfaga d'odi o de gelosia. M'estima! Poc o molt? No ho sé. I jo, jo he començat a viure quan ell ha volgut parlar-me. Em sembla que d ell depèn qualsevol petita cosa del meu destí... Si em digués: «t'he enganyat; jo estimo a Marta», jo ploraria, sentiria que s'apaga la llum dels meus sentits... i tot i aixís te'l tornaria...

Marta

Et sacrificaries...?

Rosina

Sí... si ell ho exigís.

Marta

Sense lluita?

Rosina

...Has lluitat, tu?

Marta

Jo què sabia! Contra què? També en anar-se'n de mi se n'ha endut amb ell tota joia de viure. Però qui ha perdut en la lluita..? Quan ell vingué a mi, era l'ídol de les multituds, l'artista amanyagat per la fortuna, i ara, ell no és res més que un poblerenc aburgosat i gris. Les seves emocions en la vida, la seva glòria d'artista, el seu nom, la seva fortuna, m'ho deu a mi. Per oblidar-me, les ha despreciat...; però demà, quan hagi posseït i sentit el tedi de ço que ara creu la suprema joia... ho tornarà desitjar amb ànsia de mort... Llavors serà la meva venjança...! Estàs segura tu de saber donar-li aquesta inquietut creadora ..?

Crònica local

Després de la despatxada de la meitat dels treballadors, la Corchera Internacional ha fet caure, com una bomba, l'ordre de tancament sobtós. Com que la ràpida decisió sotraquejà i trastornà íntimament la població, l'Alcalde ha convocat fabricants i obrers per cercar l'indispensable alivi a dependents i obrers de la referida fàbrica, en una forma o altra però adequada perquè el personal sense feina pugui trobar-ne o al menys pugui emprendre el camí d'emigració. A tal fi, encarregada ha estat la delicada missió al Batlle Sr. Gafas i a un dels Gerents de la *Corchera* N'Artur Casademont. I el resultat és que no tanca sobtosament.

Alhora de la baixa de la Corchera hi ha hagut despatxada a la fàbrica d'En Miquel Palet, S. en C; de manera que la depressió en nostra vila ha trigat a venir però ha estat forta, massa forta. S'auguren reaccions futures, però de moment el poble queda reduït a una vida industrial tan minsa que molts de de jorns, per completa manca de tràfec, apar un poble de muntanya retirat.

Patacs i llàgrimes se comencen a sentir, però no perquè minvin distraccions i espectacles. Una tropa de circo amb regitzell de micos i gossos, dirigida per Spinetti esvalotà tota la mainada.

La Companyia Barbosa ha ofert boniques comèdies com és, *L'amor vigila* d'En Poal però insistia en el genre andalús impropí de còmics catalans. Al Centre Econòmic representaren els aficionats «El primero de Mayo» obra socialista; al Centre Federal, obres humorístiques.

De les festes religioses ressalta la consagrada al molt venerat Sant Crist de la Capella Fonda. En tot el novenari i en la diada de Santa Creu predicà el P. Vilella. En el novenari l'Orfeò «Aucellada» entonà bellíssims motets lluint-s'hi els solistes Na Nativitat Roure, Rafael Suñé i En Josep Pèrez. No pensava l'Orfeò que la 1.ª audició del Credo de Palestrina de la missa del Papa Marcel hagués de donar-se al temple. Així s'és esdevingut, constituint una valor per a la dita festa. Són comptadíssimes les poblacions de Catalunya on pugui sentir-se la magistral obra per elements de la mateixa població: Representa un esforç immens, incomprendible per als qui passen estones i estones en el rural repós adormidor; per això, cal felicitar la nostra entitat artística, podent estendre's merescudament la felicitació a l'encert amb que les veus cantaren la rica polifonia. Tots els cantaires donaven proves de dominar llur partícel·la.

S'escampava entusiasme per la celebració del Concurs de Pintura organitzat pel «Cau de la Costa Brava» i per al Jurat del qual hi figuren els eminents artistes señors Rusiñol, Meifren, Galvey i Triadó però de la manera

que es va posant l'economia a Palamós, hom preveu dificultats per aqueixa manifestació artística de grans conseqüències.

N'Eugeni Vert Rouvier ha estat nomenat Conseller del Tramvia de Flassà a Palamós. El servei d'aquest Tramvia és força regular. La Companyia dels Autos ha ofert una xarxa de combinacions molt plena; ultra l'ordinació ja sabuda, ha establert el viatge d'un auto que dimarts, dimecres i dijous va a La Escala a les 9 del matí; dilluns a Torroella a la mateixa hora, divendres a La Bisbal i dissabte a Girona, i a més cada dia a $\frac{3}{4}$ de 6 surt un auto per combinar amb el tren de S. Feliu a Girona. Clar, això mou els qui veuen afectats llurs interessos, els quals segons rumors establiran una competència d'autos empalmant a Sils amb el ferrocarril M. Z. A. Les combinacions de viatge seran doncs abundoses, però amb tot, sempre clamen per una relació directa amb Barcelona.

La Companyia Docks de Palamós ha estat dies sense operar perquè el Banc d'Espanya demanava una part d'amortització en els *Warrants* en curs. Els consellers senyors Ribera i Montaner i el secretari Sr. Pagés anaren a Madrid conseguint la revocació de l'acord basant-se en que el suro no ha baixat de preu de molt de temps. El mateix señor Pagès, representà la nostra Cambra davant la Junta de Valoracions.

Ha animat el nostre port el bergantí italià «Giovanni Padre» que ha hagut de reparar les averies sofertes en el topament amb l'escollera.

La Caixa d'Estalvis ha procedit a la renovació de càrrecs.

Per mor de les circumstàncies actuals, el Casino El Port no contractarà cap envelat per a la festa major propera. Habilitarà la sala de cafè per sa major grandària.

L'Ajuntament ha fet construir un bonic fanal per a l'edifici de Correus.

Moltes roses, però encara balcones i finestrals han de romandre closos perquè venen les últimes rauxes de mal temps.

Necrològica

Dr. Ramon E. Bassegoda

Ha mort a Sans on exercia la carrera de metge l'il·lustre empordanès, nat a La Bisbal.

Havia col·laborat diverses vegades en la nostra Revista.

Era literat notable i enamoradíssim de la literatura; per això, protegia totes les manifestacions poètiques, dolent-se que els polítics no protegissin les lletres en sa justa valor.

Es molt d'enyorar sa figura valuosa que tants de serveis havia prestat a la Catalunya ideal.

Moviment del port.

Vaixells entrats durant el mes d'Abril de 1921.

1, Veler, Montserrat; 2, vap., Cadenel; (francès); 3, veler, Giovanni Padre (ital); 4, veler, Pedro; 5, veler, Ligera; 6, vap., Ciscar, (inglés); 7, vap., Aragón; 8, vap., Tenchurch, (inglés); 9, vap., Cabo Blanco; 10, veler, Joven Paquito; 11, vap., Cabo San Vicente; 12, veler, Valentín; 13, veler, Agna Maria; 14, veler, Lylyta; 15, veler, Montserrat; 16, veler, Maria Laura; 17, veler, Cabo Sant Sebastián; 18, veler, Joven Paquito; 19, Félix Martí; 20, veler, Agna Maria; 21 vap., Cabo Sacratif; 22, veler, Teresa; 23, vap., Aragón; 24, veler, Montserrat; 25, vap., Gillem Sorolla; 26, vap, Cabo Roca.—Total 26.

Operacions de la Caixa d'Estalvis Mes d'Abril de 1921

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegras	Quantitats pagades	Llibretes noves
152	5550	19	4121'25	6

Registre civil

Mes d' Abril

Naixements.—1, Maties Clara i Roca.—2, Josepa Fernandez i Minuesa.—3, Josepa Fernandez i Fexe.—4, Joan Gomez i Antonin.—5, Corominas Moreno.—6, Marina Matu i Ronirora.—7, Crosa i Masjoan.—8, Salichs i Barruenzo.—9, Concepció Sabaté i Pijoan.—Total, 9.

Matrimonis.—1, Pere Agrás i Solé amb Agna Ramón i Valls,—2, Lluís Selgas i Caballs amb Joana Fábregas i Massanet,—Total 2.

Defuncions.—1, Asumpció Puig Serviá, 3 mesos.—2, Ricard Corominas Vives, 14 anys.—3, Josepa Galera Rodriguez, de 29 anys.—4, Leonor Xatart Plaja, 70 anys.—5, Olimpia Ramos Sanchez, 15 mesos.—6, Catarina Tolosa Ganigué, 13 mesos.—7, Rosa Matas Clara, de 18 dies—8, Teresa Casas Pallimonjo de 71 anys.—9 Clara Plana, Vilanova, 73 anys.—Total, 9.

CICLES SANROMÀ

ARTICLES PER A
SPORTS

MOTOS I SIDE-CARS

SUN

A. SANROMÀ

Balmes, 62

BARCELONA

TELEFON

1445

FRAMBUSINA

BISCUIT DELICIOS

ELABORAT PER LA

Fleca d'en J. Coll

— de —

LA BISBAL

Preneu-lo amb llet i cafè

Preneu-lo sucat amb vi;

Preneu-lo a l'hora del té,

Sempre es delicat i fi.

Recomaneu-lo als malalts, feu-ne sopes a la mainada demaneu-lo encafès i fondes. Es garantitzat com a substàncies, alimentici i econòmic.

DIPÓSITS I SUGURSALS

Palamós: Establiment de en Matias Mabres.—Palafrugell: Fleca d'en Baldri Ferrer. = Torroella de Montgri: Fleca d'en Roc Vilá. = La Escalá: Fleca d'en E. Pascual.=Figueras: Fleca de J. Juncá.= Joan Matas, 6 id. Fleca de en M. Ferrer. Cervantes 36.=Calonge: Fleca d'en M. Tolaguera. = Girona: Fleca d'en R. Soler, Cort Real, 14.

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures artificials.

Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per a aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinaria :

Carrer de Mauri i Vilar, 3

Fusteria i Ebanisteria

— DE —

Lluís Sais Agustí

Successor d'En Josep Marull Agustí

Carrer de Munt, 3

NOTA important : Aquesta casa se fa càrrec de tot el servei funerari.

Adroher Germans

Telefon, 212. Apartat, 18.

Telefon interurbà, 3.

==== GIRONA ====

maquinaria eléctrica.
material eléctrico.

Magatzem de Maquinaria i articles per a les arts del llibre

CEFERI GORCHS I ESTEVE

Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existencia de Màquines d'impremta de la tan acreditada casa MARINONI = Màquines de cosir amb fil-ferro i corxets = Tipos comuns, Titolars i Vinyetes de la Fundició DEBERNY; especialitat en lletres angleses caligràfiques, litogràfiques i talla-dolça, de les quals n'hi ha sempre existencia en magatzem = :: Teles per a Enquadernació :: = Filets de coure: gran assortit en magatzem dels més usuals en pólices de 1 - 2 i 3 kilos.

MANUEL NADAL

METGE-OCULISTA

Ex-Ajudant del Servei Oftalmològic de l'Hotel Dieu de París

Rambla Pi i Margall, 12-14

SANT FELIU DE GUIXOLS

HORES DE CONSULTA: de 9 a 12 i de 3 a 5. ————— Dies festius: de 10 a 12

Comprimido Huidobro

base de Kola, Coca, Estricnina, Fósforo.

Restablece el vigor de los que padecen de postración o de debilidad en cualquiera de sus formas.

Fortifica y vigoriza a aquellos cuya constitución se ha debilitado por el trabajo intelectual excesivo, las penas, los excesos y la vejez.

Ejerce acción directa sobre los centros nerviosos, comunica nueva vitalidad y restablece el vigor mental y físico.

Precio, 3'50 pesetas caja

De venta en la farmacia de PELAYO PAGÉS. — PALAMÓS

Representante para esta provincia: NARCISO PALAHI.-Forsa, 24.-GIRONA

CASA FUNDADA EN 1852

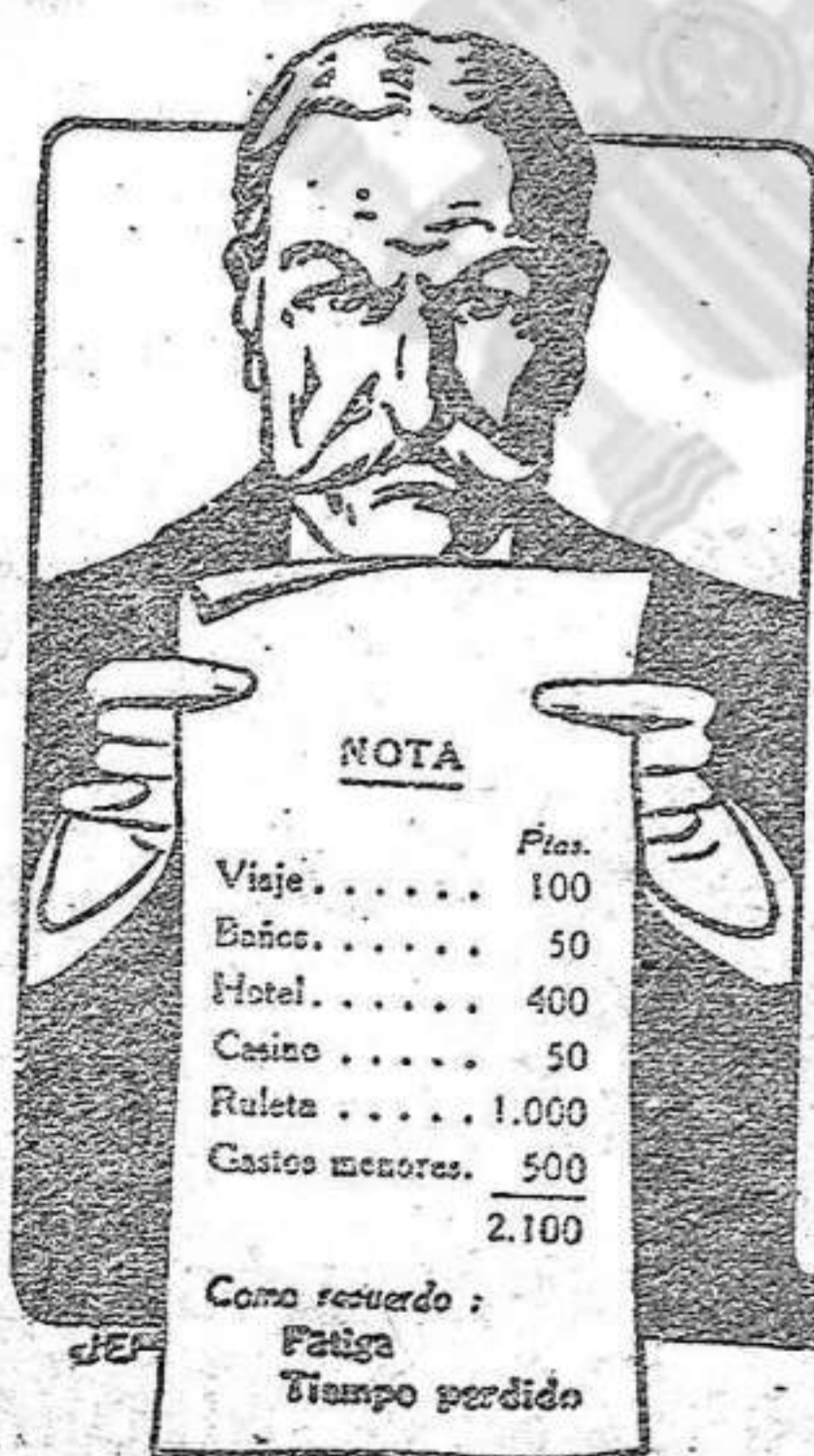
Sastreria de Joan Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, entressol ≡

:: BARCELONA ::

Cuentas de ayer y de hoy

NOTA

Viaje.....	Ptas. 100
Baños.....	50
Hotel.....	400
Casino.....	50
Ruleta.....	1.000
Gastos menores.	500
	<hr/> 2.100

Como recuerdo :
Fatiga
Tiempo perdido

Comparen

Los que no pueden ir a los balnearios, en los cuales tanto cuesta la estancia, deben practicar su cura diaria en casa, empleando para ello los

LITHINÉS

del

DOCTOR GUSTIN

que reemplazan las mejores aguas minerales en el tratamiento de todas las enfermedades de los riñones, hígado, vejiga, articulaciones, etc.

Depositarlo único para España: DALMAU OLIVERES
14, Paseo de la Industria - BARCELONA

NOTA

Por 10 céntimos diarios

sin molestarse, la mejor agua mineral, muy eficaz y de fácil preparación, con los Lithinés del Doctor GUSTIN, ya que con 12 paquetes se hacen 12 litros por 1,20 Pesetas.